

KNY-18-

00929

αXV. α.

KNY-18-00929

1716

PANEGYRICUS

QUO

DUM VENERABILE

ARCHI-CAPITULUM

STRIGONIENSE

IUSTA PER SOLVERET

EMINENTISSIMO AC SERENISSIMO

PRINCIPI

S. R. E. PRESBYTERO

CARDINALI,

Nationis Germanicæ Protectori, & S. R. I.

Principi, Sacræ Sedis Apostolicæ Legato Nato; Primati

Regni Hungariæ, ejusdemque Summo, & Secretario Cancellario; Epi-

scopatûs Jaurinensis Administratori, Comitatum Strigonienfis, & Jaurinensis

Supremo, ac Perpetuo Comiti; Duci Saxoniz, Juliz, Cliviz, & Montium etiam

Angariæ & Westphaliz; Landgravio Thuringiz, Marchioni Misniæ, superioris

inferiorisque Lusatiæ Comiti; Principi Hennebergensi, Metropolitanæ, & Ele-

ctoralis Ecclesiæ Colonienfis Præposito, & Thesaurario, Comiti Marchiæ, Raven-

spergæ & Barbij, Domino Ravensteinij, Balliviz Thuringensis Locumtenenti, Sacræ

Cæsareæ Regiæque Majestatis Consiliario Actuali Intimo, & Ejusdem ad Co-

mitia Universalia Imperij Plenipotentiaro Principali Commissario

CHRISTIANO

AVGVSTO

DIGNO ARCHIANTISTITI

STRIGONIENSI

MOESTE PARENTAVERAT,

Illustrissimus & Reverendissimus Dominus, Dominus

FRANCISCUS STEPHANUS

L. B. de PETERFFY,

Electus Episcopus Pharensis, Præpositus S. Laurentij de Hay, Proto-

Notarius Apostolicus, Beneficiatus Sopronienfis, Archi-Diaconus Barsienfis, Ec-

clesiæ Metrop. Strigon. Canonicus, Sac. Cæs. Regiæque Majestatis Consiliarius &c.

TYRNAVIÆ, Typis Academicis per Fridericum Gall.

InsIgnIa serenIssIMa pVrpVratI
DefVnCtl prInClpls.

Vt VIXerVnt gaVDIo Vno ,
atqVe reXerVnt soLatIo sVo,
qVlesCVnt seMplternè.

KNY-18-00929

Cerbo nondum vulneri
Patriæ Patres, immortui sumus;
fatalis nondum recordatio deflu-
xit, & quali lugendi necessita-
tem doloris magnitudo illigâssent
sæculis, lachrymas imperavit. O fata ini-
qua, & vel inde magis impia, quòd una ve-
lut clade Ecclesiam orbârit Principe, Patriæ
inviderint felicitatem, & à sanctiore Patrum
Senatu Caput removissent. Horret animus
memoriâ repetere, cur unus ego hodie po-
tissimùm ad dicendum surrexerim, qui, &
Vestris mallem animis gaudij adferre argu-
mentum, & mihimet lætiori dicendi messe
consulere. Perdidimus Principem, qui è
Throno traductus ad tumulum abire citra la-
chry-

chrymas singulorum non potuit ; dum tantum vixit in animis omnium , quantum est , benè gestis memoriam sæculorum meruisse. Invidebat funesta moriendi lex felici in CHRISTIANO Patriæ , & ne ultra fortunam porrigeret magnitudinem Hungaria , grandem meritis inter mortuos abjecit. Revoluta nempe in orbem suum natura , effecit , ut sub uno Præsule superiorum gloria temporum moreretur , & ità quidem , ut nec finem nôssent lachrymæ , quas AUGUSTO impendimus ; nec modum acerbi adeò casûs recordatio in nobis nancisceretur. Videbatur , quam meruit , perpetuitati pugnare vitæ genere sanctissimo ; at mori debuit , ut metam sibi à Numine definitam scirent etiam ij , quos aut natalium gloria , quod in EMINENTISSIMO PRINCIPE suspeximus , aut amica naturæ manus , quam in purpurato hoc PRÆSULE mirabamur ; aut pietatis magnitudo , quam in Capite hoc longè laudabili coluimus , æmulos æternitati effecisset. Sed quid irritare luctu contendo vulnera , bis futurus infelix ; quia nec vox definiet , quantum mœroris luctuosa EMINENTISSIMI ARCHI-PRÆSULIS mors provocavit , nec ego in
id

id studium contuleram meum, ut nondum
obliteratæ cicatrici unguem immergerem.
Grave erat eum amisisse PRINCIPEM, quem
Purpurati Senatûs Majestas nunquam desine-
re optabat, & Patria nostra, quia CÆSARIS In-
victissimi vota cuperant immortalem: Gran-
dius tamen, nec extra scelus Patriæ Patres vul-
nus intulero, si & ipse, qui ut laudatione PRIN-
CIPIS à dolore animos avocem, locum hunc
subieram, Vos nova impietate in fletum ani-
marem. Naturæ fuit exuisse mortalitatem,
& quæ supra vitam, dotésque Regias EMI-
NENTISSIMO ANTISTITI dare nihil potuit, per-
petuitatem, eamque felicissimam migranti ad
superos donavit. Ità scilicet dum intereunt
Principes, cum lachrymis beatæ perennita-
tis de se certitudinem relinquunt. Dabitis
inde veniam Patriæ Patres, si ego, quem vi-
ventem, ut EMINENTISSIMUM PATREM o-
mnium, & in ANTISTITE supremo naturæ
quoddam Prodigium venerabar, brevi dictio-
ne laudandum suscipiam. Nec enim grandia
de Principibus, longiúsve, nisi summi quique
Oratores, & id quidem per Deorum veniam
dicere consuevère. Erit hîc Vestrûm impe-

rare luctui, & quantum Ecclesia PRÆSULEM,
CÆSAR Legatum, Patria Decus, Virtus Do-
micilium, nos ipsi CAPUT EMINENTISSIMUM
amiserimus, paululum ampliùs cognoscere.
Pretium fuerit dicenti amplissimum, dignè, si
is tamen sim, qui eò assurgam de subtracto è
vivis CHRISTIANO AUGUSTO ANTISTITE EMI-
NENTISSIMO perorâsse.

Tantæ Patriæ felicitati, quam usque mo-
dò per Deorum clementiam Hungariæ con-
tigisse videmus, grande hoc fortuna ludibrium
addidit, ut, dum lætitiæ afferret copiam, flen-
di provinciam non negârit. Brevi compen-
dio complexa est fors iniqua mœrorem om-
nium, dum uno funere PRINCIPIS animos sin-
gulorum fatali urna definivit. Revoca hîc
pollutam cæde sacrilega manum natura! & in
temet impia paricidij pœnas deponce. Diem
ego tibi hodie dixero, & quantum tu reorum
accedis in numerum, tantum tibi metue pœ-
narum. At cassum quærimus; tributum à
PATRE EMINENTISSIMO natura poposcit, quòd
acceptum redderet, ut cùm in vita ob Augu-
stam modestiam laudari semet non patere-
tur, ereptus è vivis encomia sustineret.

Inter

Inter ipsa laudationis exordia id mihi liceat gratulari, quòd immortalis Numinis beneficio, iis semper à sui memoria Ecclesiæ gavisa sit Præsulibus Hungaria, atque etiam in illis versetur, qui non virtute modò probatissimi, exteris commendentur Provinciis, sed Natalibus quoque Inclyti nobilem animum extra fastum circumferant. Tantum nempe omnium in nos amorem derivavimus, ut ipsa Saxonia velut dignum Patriâ nostrâ sanguinem suum commodârit in AUGUSTO. Erit, ut opinor, Vestræ hîc expectationi accommodum, si paucis ego Natales ANTISTITIS nostri EMINENTISSIMI, quo mihi per temporis ambitum compendiò uti licuerit retexam, ut florere etiamnum Regios Animos in Præsulibus Patriæ, cognoscatis. Vertente Anno 1666. inter bellorum turbines, quibus Oriens luctabatur, ANTISTES PURPURATUS mundo donari debuit, ut pro foris stipendia, quondam miles facturus, decertaret, & Aris in Ecclesiæ Senatum repositus, conatus impenderet suos. Grandem vel ideò nactus est animum, quòd Mauritio Martisburgi lectissimo Principe natus, Mauritio Wilhelmo

Duci, Fratris connexus Titulô, & nihil non
magnum agere potuerit. Albeſtinorum Sa-
xoniæ Ducum immortalī ſerie copulatus.
Nolim ego illuc porrigere dicendi vim, ut
memet in Nobiliſſimæ Domûs Saxonicæ
laudes differam, dum quidquid ſanctum, di-
gnûmque Annalibus (quanta autem illa ſunt!)
ſparſim in Saxonix Ducibus demiramur, id
natura in CHRISTIANO AUGUSTO prodigio non
minori abſolvit, quàm dedit. Dicam quod
ſummum eſt : Duo orbis Capita, ſanctum
alterum ; Alterum Auguſtiſſimum, utrum-
que ſummum, invidenda ipſi fortunæ feli-
citate CAROLUM SEXTUM, & BENEDICTUM
DECIMUM TERTIUM, atque inde quidquid
Regiæ Principûmque Dignitatis Europa o-
ſtentat, neceſſitudine ſanguinis contingit.
En totum quidquid citra verborum ampli-
tudinem dici non potuit de originis dignita-
te, in ſcæcem compoſui, ne AUGUSTI Nata-
les me unum Oratorem opprimant, pluri-
bus alioquin negotium facturi. Majora di-
centem circumſtant, & tam ad veræ laudis
dignitatem accedunt propiùs, quàm deco-
rum eſt magis, non Deorum immortalium
modò

modò beneficio, quòd in nascendi conditione à vulgo remota Principibus obtingit, apud Posterios inclarescere, sed domestico velut Marte, contentioneque sua, suam in Annalibus evincere recordationem. Duo potissimum sunt, quæ ut in amisso ARCH-ANTISTITE suspicimus fuisse maxima, ità in Præfulibus nescio, quid decoris afferre videntur. Studium nempe illud eximium, quò credito sibi Gregi nihil proficuum, nihil salutare deesse patitur, & amor ille in subditos derivatus, qui adeò animos nexu quopiam inter se colligit, ut singulorum salus in uno velut Capite conquiescat: Vellem hìc limitem Orationis ignorare, dum bina hæc adeò summa sunt in erepto nobis EMINENTISSIMO PRINCIPE, ut utrumque aut dicentis elidant facundiam, aut Vestram Patriæ Patres, non fugiant memoriam. Quid enim emensæ viæ ad sanctæ Crucis Oppidum tempestate firmitati inimica plurimum, aliud afferant, ac assiduam PASTORIS Hujus Optimi curam, quâ assurgentem in mille ac amplius capita populum Sacramento Confirmationis per dierum plurium numerum ro-

C

bora-

boravit. Quid Cremnicensium gaudia aliud locutura, dum supplicationi EUCCHARISTICUM PANEM mixtis lætitiæ lachrymis præferebat, ac in Vineâ Domini feliciter desudantem PATREM in se CHRISTIANUM AUGUSTUM efformâsse. Ibat in reductas ab hominum communione Paræcias, ne ignorarent mortales etiam miseri, quantus Hungariæ in PURPURATO hoc PATRE sol obtigisset.

Jacuerant sæpè infra pauperiem abjectæ animæ, & sola spes ne perirent, alebat ignaras felicitatis, adeò tamen has vel intuitu recreabat ANTISTES Sanctissimus, ut pene, quàm antea fuerint miseræ, ignorarent. Tuguria, oblitâsque squallore ædes major omnibus invîsebat, quin latentem sub FARE DEUM secutus plateas emensus est, ut discerent Cives à PRINCIPE, quantum suo debeant exemplo. Testor te hîc Inclyta Urbs Tyrnavia, quæ Civium salutem, & Reipublicæ firmitatem huic SENATORI VATICANO EMINENTISSIMO refers in acceptis. Nec enim aliud confiteri videtur sancitum illud Institutum ab eo pientissimum, quo migraturas ad perpetuitatem animas deducto per vicos PA-

NE FORTIUM muniri, & publico comitatu populi venerari præcepit, quemadmodum etiam suâ EMINENTISSIMA PRÆSENTIA promovere nitebatur, ità pristino hunc Cultum vigori restituendum demandavit, atque fuisse CHRISTIANUM AUGUSTUM Ecclesiæ PRINCIPEM, & illum quidem, quem nec sæcula tacitura sunt, nec vindicata tot mortalium à se integritas è memoria defluere sinet. Nullus mihi de Legibus sermo, quibus in improbos animadverti voluit, ut remoto scelere populus à culpa vacaret. Nihil denique de assiduo conatu, quem salutis publicæ adeò impendit assiduus, ut PRÆSULEM aut præterita non meminerint ferè parem tempora, aut si dabunt futura, æqualem dare necesse est.

Ad alterum Antistitum decus amorem nempe digrediar, quò ceu mutuo vinculo suorum animos sibi devinciunt Principes, & occulta quadam vi in suam velut naturam transponunt. Bino amorem ab Ethicis definire limite sapientes meminere: Comitatus unò, quæ PRINCIPIS mores sic instituat, ut nemo omnium sit, qui necessitudinem non expetat, Constantiâ alterò, quæ & fudo non

infirmetur Cœlô, & jacente etiam Jove fulmina, non discedat à fide. Nunc ego Vos obtestor Patriæ Patres date id mihi, ut PRINCIPIS hujus in rebus difficillimis amoris in nos constantissimi, & comitatis illius summæ liceat meminisse. Et quis Vestrum est, qui non mistam Majestate mansuetudinem, pronam adituris faciem, & quasi obsequi anhelâisset vultum in leges Officij compositum non est admiratus? Ego certè si indultâ veniâ aut Reipublicæ tuendæ, aut officij ergò ad PATREM hunc omnium inviserem in tantum benignos reperi finis, ut dum hæc mecum repeto, vix memet à lachrymis prohibeam. Expe-tebamus singuli alloquium verè amabile, & sæpè quæ vis ad amorem ANTISTITIS nostri animos avocabat, demirabamur. Pudebat præveniri obsequiis, & dum alij in rugas colligere frontem siveverant, in sudam semper, amicamque faciem ille porrexit, ut nemo non speraret damnandum se votorum ubi precibus petebatur, aut certè cùm per otia non licuisset, ut ultro citròque sermonem faceret, moras jucundissimas imperaret. Familiare ei fuerat à domo arcere neminem, sed

sed ut comem se largiretur omnibus , publicum velut asylum miserorum ædes suas effecit. Atque ità, quis non videt verendam dignissimorum Præfulum Majestatem in hoc lectissimo ARCHI -ANTISTITE sic fuisse à virtute , & natura temperatam , ut plus propè amâsse visus sit gregem suum , quam vixisse. At quam firmam constantémque suis impenderit operam, accipite: In id recedamus temporis, quo Civili distractam bello etiamnum cum mœrore meminimus Hungariam. Sæviturum fuerat tum in religionis Caput , & sacris omnibus ultimum velut discrimen incubuit, dum jus omne in ferro , aris eodem scelere polluit, quo Patriam Civilemque sanguinem hauriebat. Hic demùm, quantum amaret , quantus esset ANTISTES orbi palam exhibuit CHRISTIANUS AUGUSTUS, quando Curiones fremente perfidiâ , & armis etiam tentante Hæresi Paræciis suis præfecit, quando comercio usus literarum oppressam Ecclesiæ libertatem novus ATHANASIUS vindicabat ; quando itinerum iniquitate remotam plebem, conductis in id ære suo tabellariis ad religionis tuendæ constantiam

D

con-

confirmabat; quando media inter belli fulmina, & facultatum suarum jacturas, quas igni ferroque hostis patrius populabatur, aut consilio, aut ope sæpè sæpiùs suppetias afferebat. Incubuit malum alterum Patriæ, & decumani velut fluctus, bellum lues pestifera excepit. Ruebat oppressus acerba nece Civis, Urbes suorum flevêre funera, & prodigio accessit proximum aliquem extra miserorum numerum vixisse, egit rursus, ELEEMOSYNARII, BOROMÆIVE facinora, & cum per CÆSARIS mandata prohiberetur, quin media inter cadavera Posonij Apostolus luctaretur, reliquit ærarium, unde de medella perituris prospectum iret. Divini verbi Præcones, qui languentem erigerent populum, instituit; Fame laborantibus quidquid licuit fortunarum erogabat, ne bis perirent, aut diutissimè fame morerentur. Sic nempe se probabat Patrem, & amicò plus egit, dum sudorem suum inter belli pericula, inter luem pestiferam, inter pauperiem populi vertit in medicinam, neque se dilexisse putaret, nisi dum premeretur Respublica semet pro tutella offerret. O gesta, quæ oblitescere

rare

rare non finet vivens semper recordatio !
Hunc nos perdidimus PRÆSULEM Patres , in
quo bina illa Antistitum decora, cura scili-
cet Gregis sui, & amor in plenam meridiem
adolevit. Sed in altera dictionis parte, qua-
le virtutum Domicilium , quantum CÆSAR
Legatum, & quod Hungaria Decus in EMI-
NENTISSIMO se amisisse lugeat; per temporis
angustias brevi absolutâ methodo videamus.

P A R S A L T E R A.

Quamquam Numen Divinum singulis
mortalium, nullâ constrictum, jussúmque
lege abundè felicitatis affuderit, & prodigâ
velut manu munificâ bearit largitate, ut ne-
mo non sit, qui ad absolutæ virtutis, rerúm-
que gerendarum integritatem aspirare non
possit, summam tamen omnem in Principi-
bus reposuisse videtur, ut quantum in nascenti
conditione, & origine cæteros antecellunt,
tantum etiam singulari quodam motu ad
grandia quæque facinora subeunda, & vir-
tutum excellentiùs studium indita animi vi,
capacique ad immortalia naturâ aspirent. Id
quod EMINENTISSIMO CHRISTIANO AUGUSTO

adeò absolutum fuisse mihi Patriæ Patres,
videtur, ut quæ ego potissimum dicendo
persequar omnino me fugiant. Si enim in
virtutem PURPURATI hujus PATRIS intendi-
mus, quæ vel tacente me summa est, sic in
maximam excrevit, ut & CÆSAREM sibi de-
vicerit, & complexus sit probitatem omnem,
& Hungariam nominis fama reddiderit propè
immortalem. Zelum quærimus? licet mul-
to ante de hoc verba fecerim, inter augu-
stos limites sepeliri non potuit, sed PRIN-
CEPS etiam & inter hos regnantem feliciter
FRIDERICUM AUGUSTUM Saxoniae Ducem,
ad sacra Romana immutavit. Europam sibi
tributariam reddidit, dum ibi sementem Re-
ligionis Orthodoxæ tam fecit optatè, ubi
origo sceleratæ fidei Lutheranae Caput por-
rexit, id est in Saxonia, ut post Ducem sen-
sim plebs ipsa oriri sanioris doctrinae solem
non videat modò, sed transitu felicissimo ad
rectæ Religionis leges credat & amplectatur.
Pietatem petitis? Vosmet ipsos consulite,
dum velatum sub PANE DEUM inter mille,
ac amplius cereorum luminaria, & teneros con-
centuum modulos anno abhinc altero popu-
li

li ipsius stupore, & nostris, si fateri ausim
lachrymis, de genibus adoravit. Accedit
momentum alterum, quod nisi invidia du-
ce infirmari non possit, dum Religioso in-
stituto subditos Viros, quanta licuit pietate
coluit, ut non solum Paternam iis, quando
res ferebat, operam impenderit, sed Thal-
lense etiam Cœnobium splendore digno PRIN-
CIPE excoluerit, ne cum corpore fama mo-
reretur, sed in hoc ipso loco, donec extremi
orbis cardines ruituri sunt, perennet. Cellen-
sem, Thallensémque DELparam Virginem bi-
nas velut amoris tesseras muneribus ditavit,
ut quam Patronam aliis coluerat, sibi effece-
rit Matrem. Verum non in pietate consti-
tit solum. Ultra porrexit animum ad im-
mortalia natum. Expetebant alloquia Pu-
pilli, viduatæ Parentibus proles fores sollici-
tabant, in tantum feliciter, ut aut causa ce-
ciderint nunquam, aut munere vacui viam
nunquam remetirentur. Ad sumum etiam
CÆSARIS tribunal advocatum se stitit, ut &
virtute, & dignitate miserorum PATREM se ve-
rius probaret. Clementem fuisse non me-
moro, acceptæ, quæ innumeræ sunt, gratiæ

E

etiam

etiam tacituro me loquentur. Plura me dicentem interpellant, at quia satietati Vestræ consultum volui, aliò dicendi argumentum differo. Consilium fidésque integra, quæ fuit Agrippinæ Coloniae, alteróque inde Oppido Ratisbonæ Legatus, immensam propè messèem subjiciunt peroranti. Pauca delibasse suffecerit, dum vel recentem adhuc superesse horum memoriam, vel famâ in publicum effluxisse non ignorem. Erigebat hærelis impia Caput, & Imperium sibi una ad Rhenum designavit, erat tamen unus AUGUSTUS CHRISTIANUS, qui & Majestate contereret, & eloquio infirmaret impiam. Inhorruit malevolorum Ratisbonæ audacia, unóque succisa CHRISTIANI nomine supercilium in sudam faciem mutavit, exuta hærefum armis, dum quasi fulminatorem Jovem è Capitolio Romano tela stringentem vidit, vitam projecit suam Coloniae, ut omnium fervaret: Libertatem Ecclesiæ sanguine etiam redimere volit, ne collisis Principum telis salus publica periclitaretur. CÆSAREM in Comitibus sustinuit, & fidem probavit suam nihil esse in se minùs CÆSAREO sanguine,

guine, quando adversæ Religionis fulcra sic
succidit, ut vix è casu respirare possint. Da-
mnavit iniquum CÆSARIS consilium Lutheri
perfidia, at hic unus eligi debuit in Ducem,
de quo certiùs affulgebat nihil, quàm vi-
ctorias de Hæresi redituras. Et tu Hungaria
revolve paululùm, dum tuorum cogeres Se-
natum, quantus in illo AUGUSTUS fuerat, qui
ut Regem haberes tibi parem, id est immor-
talitate dignum CAROLUM SEXTUM, ANTISTITIS
SUMMI raris ante hac concessa felicitate in un-
ctione munia subivit. Quid? Quod in
Comitiis tuæ assertorem fortunæ & pacis se-
met consilio, fidèque ostenderit, gratulare.
Et verò cum de te mihi sermo sit Patria, quo
decore te in hoc EMINENTISSIMO CAPITE vi-
duatam intuearis intellige. Budensium Con-
sule Civium Annales, quos vel inde iñorta-
les futuros auguror, quod PRINCIPIS AUGUS-
TI fama in iis requiescat. Signa condam bel-
lica secutus, Orientem totum armis excepit,
& quantus esset futurus in Purpura ANTISTES,
terrórque hæreseos id arma in Castris circum-
ferens prælufit. Jaurinensem subinde mi-
tram subivit, inde in Strigonienfis Metro-

politæ Coadjutorem, ut ajunt, demùm Successorem nominatus, totam Hungariæ Regionem exemplo partim, dum verba Præco Divinus faceret, ægrisque semet indulgeret; partim subjectis prælo codicibus, Christianæ fidei institutione plenos, in novum velut sydus contemplandum excivit. Scepusiensem terræ, depromptis è suo ærario facultatibus, ne unquam deesset, qui laborantem populum consilio, virtutisque moderaretur, invicem sui Legato Capite providit. Pollutas impietate ædes sacras, è squallore eduxit, & non muris tantum, sed ipsi velut Numini novum decus adjecit. Quid defensa Civium jura adferam, quando magnæ memoriæ JOSEPHI PRIMI Regis Augustissimi voluntate, Comitibus moderatus est, ut turbata Patriæ, bellique incendiis mederetur, quæ sic perfecit omnia, ut populi in se amorem omnem, verè Patriæ PATER transferret. Quàm grandia sunt ista, quàm plena laudationis, etsi fateri liceat, gesta sæculorum. Superfunt uberrima, quæ si omnia Orationi subjiciam, adulatoris vitium, à quo me abesse nostis Patriæ Patres, mihi imposuero.

Non

Non fugiunt Vos tanti PRINCIPIS facinora,
qui aut amicitia juncti, aut studij allekti sva-
vitate jucundissimâ lectione pleraque com-
missa libris degustastis. Ipsa authoritas ve-
stra silentium svadet, nec docere se à me pa-
titur, quanta egerit AUGUSTUS PRÆSUL, ne
minùs de Vobis, quàm de Viris eruditione,
scientiâque cultissimis videar sentire. Inde
est ut temporis constrictus lege modum sta-
tuam sermonis, qui si in tantum se provehe-
ret, quanta sunt CHRISTIANI AUGUSTI facino-
ra, finem non fortiretur.

Reliquum inde est, ut ultimis lachrymis
PRINCIPI huic Optimo parentemus, perdi-
disti Ecclesia PATREM PURPURATUM, qui
non natalium dignitate modò, aut CÆSARIS
precibus in Senatum Vaticanum adlectus
est, sed Zelò suò, quem in Saxoniam usque
provexit, sed virtute suâ vitæque integrita-
te sibi purpuram adscivit. Cecidit CÆSAR
Legatus Tuus, cujus fidei, sapientiæ ac con-
silio Saxoniam, Hungariam, Rhenum, Co-
loniam, Ratisbonam, Insulas Cæsareas ipsos-
que Budæ muros credidisti. Servavit ille ju-
ratam tibi fidem, & adeò ad votum tuum

confecit omnia, ut ab alio eadem fieri posse non arbitrareris.

Amilisti Hungaria ARCHI-ANTISTITEM, per quem reddita est pax tumultuanti Reipublicæ, restituta salus Civium, erepta à ferro vita populi, conservata Religionis integritas, & in primum quasi reposita florem facies Patriæ, Vindicem libertatis Tuæ sensitisti; impugnatores hostium admirata es; miserorum tutelam agnovisti. Nihil non egit, quod non Tuæ famæ accessionem faceret, nihil imperavit, quod Tuæ saluti non fuisset opportunum.

Nos denique, qui ipso vivendi genere, Canonicoque instituto propius in Ecclesiæ officia recepti sumus, CAPUT flemus interiisse. Orbi sumus PRINCIPE, cujus virtutum magnitudo, & blanda imperandi vis tributarios veluti in sæculorum memoriam nos effecit. Omnes in uno CAPITE salivimus tumulum, quia omnes in unius viximus amore. Jacet brevi definitus urnâ EMINENTISSIMUS PRÆSUL, qui nostræ studuit felicitati, donec, & assiduis laboribus & vitæ in annum usque 59. prove. Etæ statueret modum. Flete pupilli, flete Cives,

Cives , tumulum Parens omnium subivit;
cui unà mecum gratitudinem , memoriã-
que immortalem cum lachrymis donate.

Vos verò Patriæ Patres veniam dabitis, si
minùs pro expectatione Vestra & CHRISTIA-
NI AUGUSTI EMINENTISSIMI PRÆSULIS merito
differui. Exiguos dierum limites, quos ser-
moni meo imperiô Vestrô lubens commo-
dâram incusate. Dabunt tempora, ut in
mollem amplissimam, grandia AUGUSTI ge-
sta excrescant. Ego interim dum vivam,
memoriam tanti PRINCIPIS , in quo nihil
exiguum, sed magna omnia
nusquam deponam

D I X I.

Cives, cumulum Patris omnium subivit;
qui una mecum gratitudinem, memoriam
que immortalem cum laetitia daret.
Vos vero Patres Patres vestrum dabit;
tunc pro expectatione Vestra & CHRISTIA-
ni Augusti Brevitatem Praesulis merito
differtur. Exiguae dictum hinc, quod ser-
moni meo imperio Vestro habet commo-
dum incutere. Dabitur tempore, ut in
mollem amplissimum, grandis Augusti ge-
sta exerceant. Ego incertum dum vivam,
memoriam tantum Principis, in quo nihil
exiguum, sed magis omnis
nuptiam deponam.

D I X I

